

Sygn. akt **V Ca 2827/19**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 września 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Magdalena Hemerling
Protokolant:	sekr. sądowy Przemysław Sulich

po rozpoznaniu w dniu 16 września 2020 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A z siedzibą w W. (dawniej (...) S.A. z siedzibą w W.)

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w K.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 15 czerwca 2019 r., sygn. akt I C 162/19

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten tylko sposób, że w punkcie drugim kwotę 317 zł (trzysta siedemnaście złotych) zastępuje kwotą 287 zł (dwieście osiemdziesiąt siedem złotych);
2. oddala apelację w pozostałym zakresie;
3. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Sygn. akt V Ca 2827/19

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 26 września 2020 r.

W związku z tym, iż przedmiotowa sprawa rozpoznana została według przepisów o postępowaniu uproszczonym, a Sąd Okręgowy nie przeprowadził postępowania dowodowego, zgodnie z treścią art. 505¹³ § 2 k.p.c. Sąd II instancji ograniczył uzasadnienie wyroku do wyjaśnienia jego podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jedynie w niewielkiej części okazała się zasadna.

Jak wynika z akt sprawy kwestią nie budzącą wątpliwości, był fakt, iż poprzednik prawny powoda K. S. zawarła z pozwaną umowę przewozu, na podstawie, której w dniu 27 grudnia 2017 r. miał odbyć się przelot z K. do M. (nr. Rejsu (...)). Wylot z portu lotniczego w K. miał nastąpić o godzinie 6.00 (czasu (...)) a przylot na lotnisko w M. tego samego dnia o godzinie 7.30. Kwestią bezsporną była również okoliczność, iż przedmiotowy lot został odwołany. Natomiast kwestią sporną w niniejszej sprawie pozostaje okoliczność, czy pozwany wykazał zaistnienie nadzwyczajnych okoliczności w postaci niekorzystnych warunków meteorologicznych, które zwalniałyby pozwaną z odpowiedzialności za wypłatę zryczałtowanego odszkodowania na podstawie art. 5 ust. 3 w zw. z art. 14 preambuły WE NR 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91. Według apelującego przedstawione przez stronę pozwaną dokumenty budziły wątpliwości, czy faktycznie warunki atmosferyczne panujące na lotnisku w K. w dacie odbycia skarżonego lotu uniemożliwiały jego przeprowadzenie.

W pierwszej kolejności podkreślić należy, iż zgodnie z treścią art. 233 § 1 k.p.c. sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Taka ocena dokonywana jest na podstawie wiedzy i doświadczenia życiowego sądu, a ponadto powinna uwzględniać wymagania prawa procesowego oraz reguły logicznego myślenia, według których sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważa materiał dowodowy jako całość, dokonuje wyboru określonych środków dowodowych i – wając ich moc oraz wiarygodność – odnosi je do pozostałego materiału dowodowego. Utrwalonym jest w judykaturze pogląd, wedle którego zgłoszony w apelacji zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. może zostać uwzględniony jedynie w przypadku wykazania jakie kryteria oceny naruszył sąd przy ocenie konkretnych dowodów, uznając brak ich wiarygodności i mocy dowodowej lub niesłusznie im je przyznając, a także w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo, wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo-skutkowych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 września 2002 r. II CKN 817/00, LEX 56906). Natomiast nie czyni zarzutu tego skutecznym przedstawianie przez skarżącego własnej wersji stanu faktycznego w sprawie, opartej na dokonanej przez siebie odmiennej ocenie dowodów, a nawet możliwość w równym stopniu wyciągnięcia na podstawie tego samego materiału dowodowego odmiennych wniosków (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2002 r. II CKN 572/99, LEX 53136).

Zdaniem Sądu Okręgowego na gruncie niniejszej sprawy stan faktyczny został ustalony przez Sąd Rejonowy prawidłowo, zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów, która wymaga, aby sąd oceniał materiał dowodowy w sposób logiczny, spójny i zgodny z zasadami doświadczenia życiowego. Dlatego też za bezzasadny należało uznać zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. Odnosząc się do zarzutów naruszenia prawa procesowego stwierdzić należy, iż nie zasługują one na uwzględnienie. Nie można bowiem zgodzić się z apelującym, iż materiał dowodowy w przedmiotowej sprawie w postaci wyciągu z systemu (...) oraz raportu meteorologicznego z systemu (...) nie uzasadniał przyjęcia, iż samolot mający wykonać skarżony rejs nie mógł wystartować z lotniska w K.. Samo twierdzenie strony powodowej, że nie zaistniały nadzwyczajne okoliczności umożliwiające odmowę odszkodowania powodowi, a pozwana nie wypełniła przesłanek powodujących zwolnienie jej od odpowiedzialności odszkodowawczej na rzecz powoda jest niewystarczające do stwierdzenia, iż Sąd Rejonowy naruszył powyższy przepis.

W pierwszej kolejności odnosząc się do kwestionowania przez stronę powodową wiarygodności mocy dowodowej wyciągu z systemu (...), to zauważyć należy, iż stanowi on wewnętrzny system pozwanej. Jak z kolei wskazał pozwany w odpowiedzi na apelację wpisy w tym systemie nie podlegają zewnętrznej ingerencji i w związku z tym nie mogą być modyfikowane. Rejestrowanie opóźnień i odwołań lotów oraz klasyfikowanie ich przyczyn jest wykonywane, co do zasady, przez podmioty zewnętrzne wobec przewoźnika. Natomiast powód dyskredytując zaoferowane przez stronę pozwaną dowody z dokumentów, nie wskazał jakimi innymi jego zdaniem środkami dowodowymi strona pozwana winna wykazywać okoliczności odwołania lotów. Odwołanie danego lotu jest to przecież zdarzenie, które dotyczy sfery wewnętrznej pozwanego przedsiębiorstwa, a zatem ich udokumentowanie siłą rzeczy następować musi w oparciu o wewnętrzne dokumenty tego przedsiębiorstwa. Dodatkowo zauważyć należy, iż zaistnienie złych

warunków atmosferycznych wynikało również z przedstawionego przez stronę pozwaną raportu meteorologicznego, który zadaniem Sądu Okręgowego nie budził wątpliwości co do jego wiarygodności.

Zdaniem Sądu Okręgowego na gruncie niniejszej sprawy stan faktyczny został ustalony przez Sąd Rejonowy prawidłowo, zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów, która wymaga, aby sąd oceniał materiał dowodowy w sposób logiczny, spójny i zgodny z zasadami doświadczenia życiowego. Bez wątplenia z systemu (...) (k.40) wynika, iż loty z lotnika w K. zostały anulowane z powodu silnej mgły. Z kolei przedstawiony przez stronę pozwaną wydruk ze strony (...) wskazywał na występowanie mgły na lotnisku w K. w dniu 26 grudnia 2017 r. tj. w dniu poprzedzający skarżony lot. Z powyższego wydruku wynika, iż przez cały dzień panowały złe warunki pogodowe. Dokonując analizy warunków pogodowych występujących na lotniku w K. w dniu poprzedzającym przedmiotowy lot (w szczególności w godzinach wieczornych) można było prognozować jakie warunki pogodowe wystąpią w dniu 27 grudnia 2017 r. w godzinach porannych. Zgodzić należy się w tym miejscu z pozwanym, że z zasad doświadczenia życiowego wynika, że największe nasilenie mgły występuje właśnie w godzinach rannych, czyli w porze dnia, w której miał zostać wykonany skarżony lot (06:00 czasu (...)).

Na marginesie należy zauważyć, że powód nie wykazał, aby wskazana przez przewoźnika przyczyna odwołania lotu nie była rzeczywista, a pozwany kierował się innymi przesłankami, aniżeli względy bezpieczeństwa, tym bardziej, że konieczność zapewnienia lotu alternatywnego łączy się dla przewoźnika z różnymi niedogodnościami i naraża go na odpowiedzialność finansową.

Z tych wszystkich względów za bezzasadny należało uznać zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c.

Za całkowicie chybiony uznać należy również zarzutu naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 7 ust. 1 lit. a art. 5 ust. 1 lit. c pkt. III Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91. Zdaniem apelującego poprzednikowi prawnemu powoda przysługiwało odszkodowanie z tytułu odwołania lotu i braku zaproponowania pasażerowi przez pozwanego przewoźnika zmiany planu podróży, umożliwiającej dotarcie do miejsca docelowego. Niemniej jednak zdaniem Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy prawidłowo dokonał wykładni przesłanek powodujących zwolnienie przewoźnika lotniczego z obowiązku wypłaty rekompensaty przewidzianej w przepisie art. 7 Rozporządzenia. Stosownie do ww. przepisu obsługujący przewoźnik lotniczy nie jest zobowiązany do wypłaty rekompensaty przewidzianej w art. 7, jeżeli może dowieść, że odwołanie (lotu) jest spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem za „nadzwyczajne okoliczności” w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 261/2004 można uznać zdarzenia, które ze względu na swój charakter lub swoje źródło nie wpisują się, jako nieodłączny element, w ramy normalnego wykonywania działalności danego przewoźnika lotniczego i nie pozwalają mu na skuteczne panowanie nad nimi, przy czym te dwie przesłanki muszą być spełnione kumulatywnie (wyroki: z dnia 4 kwietnia 2019 r., G., C-501/17, EU:C:2019:288, pkt 20; z dnia 12 marca 2020 r., F., C-832/18, EU:C:2020:204, pkt 38).

Jak prawidłowo wskazał Sąd Rejonowy ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, iż w dniu skarżonego lotu na lotnisku w K. pojawiła się mgła w godzinach nocnych i utrzymywała się aż do 27 grudnia 2017 r., godziny 8.00 które uniemożliwiły wykonanie skarżonego lotu. W tym miejscu podkreślić należy, iż złe warunki atmosferyczne to bez wątplenia okoliczności, na które przewoźnik nie ma wpływu. Zatem siła wyższa w postaci trudnych warunków pogodowych może być uznana za nadzwyczajne okoliczności zwalniające przewoźnika z odpowiedzialności, ale jej zaistnienie musi wykazać przewoźnik. Mając powyższe na uwadze podkreślenia wymaga, że przewoźnik na podstawie przedłożonych dokumentów wykazał w niniejszej sprawie, aby złe warunki atmosferyczne wystąpiły w dacie, w której miał odbyć się lot nr (...) K. do M.. Analiza tych dokumentów pozwala na udowodnienie tezy, że do odwołania lotu doszło w związku ze złymi warunkami pogodowymi. Przedłożone dokumenty są wiarygodne i spójne, a zakwestionowanie ich, bez podania bliższych zarzutów uznać należy za niewystarczające. Wskazać należy, iż występująca mgła stanowi zdarzenie wpływające na bezpieczeństwo pasażerów, a w kontekście niniejszego powództwa

stanowi zdarzenie od przewoźnika niezależne. Jednocześnie podkreślenia wymaga, iż pozwany nie miał możliwości podjęcia jakichkolwiek działań mogących w sposób realny wpłynąć na odwołanie lotu. Wskazać również należy, iż decyzja organu kontroli lotu jest dla przewoźników lotniczych wiążąca i pozwany nie miał możliwości nie dostosować się do niej.

A zatem za całkowicie chybiony uznać należało zarzut naruszenia przez Sąd Rejonowy treści art. 6 k.c.

Z kolei za zasadny uznać należało uznać zarzut naruszenia przez Sąd I instancji treści art. 98 § 1 k.p.c. poprzez błędne przyznanie pozwanemu kosztów postępowania w kwocie 317 zł w tym kwoty 30 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu. Bowiern jak prawidłowo wskazał apelujący pozwany nie poniósł w toku postępowania kosztów w postaci opłaty sądowej od pozwu, którą to uiszczył powód wnosząc przedmiotowy pozew.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok w zakresie kosztów postępowania, o czym orzekł w punkcie 1 wyroku.

Z kolei w dalszej części apelację jako bezzasadną podlegała oddaleniu, o czym orzeczono w punkcie 2 na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania w instancji odwoławczej Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. albowiem apelacja powoda została uwzględniona tylko w niewielkim zakresie. Na koszty pozwanego składało się wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym ustalone na podstawie § 2 pkt 3 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.